

آیین نامه مسابقه خاطره نویسی

۱- تعریف خاطره نویسی:

خاطره، بازنویسی صحنه ها و وقایع مهمی است که نویسنده خود آن ها را مشاهده یا تجربه کرده است.

۲- شرایط خاطره نویسی:

۱- سادگی: زبان خاطره، باید ساده و عام فهم باشد. نوشتن یک خاطره به زبان پیچیده، باعث می شود که خوانندگان بسیاری علاقه نگیرند تا آن را بخوانند. چرا که خاطره برای عموم مردم به نگارش در می آید. از این جهت هرچه ساده تر باشد، بهتر خواهد بود.

۲- صمیمیت: نویسنده باید به گونه ای آن را بنویسد که خواننده، احساس بیگانگی با متن نکند. بلکه خود را در درون صحنه ببیند و احساس کند که خود شاهد ماجرا می باشد.

۳- پرهیز از خیال پردازی: چون خاطره، بیان عینی و واقعی یک رویداد مهم می باشد، باید با خیال پردازی آکنده نشود. نویسنده سعی کند تمام چیزهایی را که دیده، به همان صورت بیان کند و هیچ گونه از خیال های خود را بکار نگیرد. البته انتقال احساس، خود در زمان مشاهده تا تجربه یک واقعه اشکالی ندارد؛ لیکن نباید این احساس به خیال پردازی و داستان سازی بینجامد.

۵- نقل کامل حوادث: نویسنده باید سعی نماید چیزی از قلم او نیفتد. یک خاطره نویس موفق، کسی است که بتواند واقعه ای را که خود شاهد آن بوده یا آن را تجربه کرده به صورت جزئی نقل نماید. نقل همه جزئیات لازم نیست بلکه جزئیاتی را بیان نماید که نقل آن به فهم، دریافت و تحلیل درست واقعه کمک می رساند.

۶- مهم و قابل نقل بودن: هر مشاهده و هر رویدادی، نمی تواند خاطره محسوب گردد و نویسنده، آن را بازگونماید. در نوشتن یک خاطره، باید در نظر داشت که آن واقعه برای خواننده نیز جالب و مهم باشد و بتواند نظر او را جلب نماید. یعنی درحقیقت ارزش تاریخی داشته باشد. هر یادداشت روز، نمی تواند به عنوان خاطره، بازنویسی گردد. کارهای روزمره، فقط باید در دفتر خاطرات روز درج گردد.

۷- برجسته سازی: یکی از کارهای مهم خاطره نویس این است که به نقطه مهم یک رویداد مکت می کند و آن را آن گونه که اتفاق افتاده از چشم یک شاهد تیزبین نقل می نماید. مثلا اگر به کتاب "خسی در میقات" جلال آل احمد نگاه

کنیم به وضوح می یابیم که چگونه باید یک رویداد توصیف و بازنویسی گردد. یا وقتی کتاب "حج" شریعتی را می خوانیم می توانیم دریابیم که یک نویسنده چگونه باید آنچه را دیده یا براو اتفاق افتاده نقل نماید.

۸- آغاز و انجام: هر نوشته ای باید از آغاز و انجامی برخوردار باشد خصوصاً که آن نوشته داستان یا خاطره باشد. خاطره از یک جایی آغاز می گردد؛ جایی که بتواند باعث جلب توجه خواننده شود. یعنی نویسنده باید به گونه ای شروع کند که کششی را در خاطره ایجاد نماید و این کشش سبب شود خواننده آن را تا آخر ادامه دهد.

۹- حذف زوائد: در یک واقعه، ممکن حوادث مختلفی روی دهد؛ اما همه آن ها قابل بازگویی نیستند. تنها چیزهایی را میتوان به عنوان خاطره نقل کرد که به حادثه اصلی کمک برسانند. لذا یک نویسنده به مسایل بسیار حاشیه یی توجه نمی کند و آن هارا از متن خاطره حذف می نماید.

۱۰- رعایت علایم نگارشی و رسم الخط: رعایت علایم نگارشی و رسم الخط، جزو ضروریات هر نوشته ای محسوب می گردد. هر نوشته ای، بدون رعایت علایم نگارشی و قواعد رسم الخط، می تواند به حیثیت و اعتبار نوشته و نویسنده، لطمه وارد نماید. بنابراین، رعایت علایم نگارشی و قواعد رسم الخط، برای درک درست خاطره، ضروری می باشد .

۱۱- رعایت قواعد دستوری: چون در خاطره زبان معیار کارگرفته می شود، لذا لازم است که نویسنده دستور را مراعات نماید. از شکستن کلمات پرهیزد. ارکان جمله را جابجا ننماید. از واژه های اضافی و ذکر تکیه کلام ها خودداری ورزد.

۱۲- زیبایی: زیبایی از مهم ترین عنصریک نوشته می باشد. از آنجایی که خاطره باتمام مردم سروکار دارد ضروری است که نویسنده به این مهم نیز توجه نماید. زیبایی از راه های مختلف ایجاد می شود. استفاده از ضرب المثل، ایجاد لحن، گفتگوهای ضروری، کنایه، تشبیه و استعاره (به حد ضرورت) می تواند یک نوشته را زیبا سازد در عین حال که حفظ دستور نیز در این زیبایی، نوشته را کمک می رساند.

۱۳- تأثیرگذاری: تأثیرگذاری از شرایط مهم یک خاطره محسوب می گردد. چه این که اگر حادثه از تأثیرات لازم تهی باشد و نتواند برخوردار تأثیر بگذارد نمی تواند خاطره محسوب گردد. تأثیرگذاری شرط اساسی یک خاطره خوب است. به هر میزان که تأثیرات خاطره بالا رود به همان پیمانان آن خاطره قوی و مهم به شمار می رود.

زمان تحویل: شنبه ۱۱ آذرماه ۹۶

خاطرات خود با فونت ۱۴ B nazanin حداقل در ۳ صفحه به واحد پژوهش مدرسه تحویل دهید.